

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ústí nad Labem - pobočka v Liberci rozhodl samosoudkyní Mgr. Lucií Trejbalovou v právní věci žalobkyně **R.Š.**, bytem ■■■, proti žalované **České správě sociálního zabezpečení**, se sídlem Křížová 25, 225 08 Praha 5, v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne ■■■, č. j. ■■■,

t a k t o :

- I. **Rozhodnutí České správy sociálního zabezpečení ze dne ■■■, č. j. ■■■, se z r u š u j e pro vady řízení a věc se v r a c í k dalšímu řízení žalované.**
- II. **Žádný z účastníků n e m á právo na náhradu nákladů řízení.**

O d ů v o d n ě n í :

Žalobkyně se žalobou podanou v zákonné lhůtě domáhala zrušení shora uvedeného rozhodnutí žalované, kterým byly zamítnuty její námítky a potvrzeno rozhodnutí žalované ze dne 2. 4. 2014, č. j. 705 304 2579, jímž byl žalobkyni podle § 56 odst. 1 písm. a) a § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů, od 18. 5. 2014 odejmut invalidní důchod, neboť žalobkyně již není invalidní.

Žalobkyně uvedla, že 18. 11. 2011 došlo při extrakci hřebu z pravé stehenní kosti k příčné zlomenině stehenní kosti a k poškození svalů, proto má neustálé bolesti a omezenou hybnost a z těchto skutečností vyplývá zhoršení zdravotního stavu. Od posouzení zdravotního stavu v roce 2011 došlo ke zhoršení artrózy v obou kolenních kloubech na III. a IV. stupeň a z doložených lékařských zpráv od roku 2011 není uvedeno žádné zlepšení zdravotního stavu. Podle žalobkyně v posudku o invaliditě ze dne 3. 7. 2014 nebyla řada postižení uvedena, jednotlivá postižení žalobkyně vypočítávala. Kvůli nim není schopna dlouhého sezení ani delší chůze, též trpí postižením páteře. Pokud byla v posudku zvolena spodní hranice míry poklesu pracovní schopnosti 25 %, nebylo přihlédnuto podle § 3 odst. 1 vyhlášky č. 359/2009 Sb. k množství postižení, omezení hybnosti a zatížení pohybového aparátu, chronickým bolestem a estetickému postižení. Podle přesvědčení žalobkyně měla být

určena horní 40 % míra poklesu pracovní schopnosti dle kap. XV, odd. A, položka 7b) uvedené vyhlášky. Žalobkyně odkázala na záznamy posudkového lékaře, dále lékařskou zprávu MUDr. K., MUDr. M., MUDr. K., MUDr. S., MUDr. Z., MUDr. S. a vyšetření EMG MUDr. V., dále RTG snímky a zprávy z RTG vyšetření. Uvedla, že rozhodnutí žalované bylo vydáno na základě nedostatečně zjištěného skutkového stavu bez přihlédnutí k § 3 odst. 1 vyhlášky č. 359/2009 Sb. Z uvedených důvodů navrhovala zrušení napadeného rozhodnutí žalované a dožadovala se náhrady nákladů řízení.

V písemném vyjádření k žalobě žalovaná uvedla, že v předmětné věci se jedná o dávku podmíněnou nepříznivým zdravotním stavem, a proto byla při svém rozhodování vázána odborným lékařským posudkem ze dne 2. 7. 2014, který stanovil míru poklesu pracovní schopnosti žalobkyně 25 %. Ve věci navrhla provést důkaz posudkem Posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí (dále jen „PK MPSV“).

Z předloženého správního spisu soud zjistil, že žalobkyně požívá od 18. 5. 2011 důchod pro invaliditu I. stupně, když její onemocnění bylo po kontrolní prohlídce hodnoceno lékařskou posudkovou službou žalované dle kap. XV, odd. A, položka 7b) Přílohy č. 1 vyhlášky č. 359/2009 Sb. mírou poklesu pracovní schopnosti 40 % s tím, že došlo ke změně stupně invalidity ze stupně III. na I. stupeň.

Dne 17. 3. 2014 byla u žalobkyně provedena kontrolní prohlídka posudkovou lékařkou Okresní správy sociálního zabezpečení Liberec (dále jen „OSSZ“). Podle posudku o invaliditě není žalobkyně invalidní podle § 39 odst. 1 zákona o důchodovém pojištění, neboť pracovní schopnost poklesla pouze o 25 %. Její zdravotní stav byl hodnocen jako dlouhodobě nepříznivý, dle kap. XV, odd. B, položka 13a) shora cit. vyhlášky mírou poklesu pracovní schopnosti 15 %, která byla navýšena podle § 3 odst. 1 cit. vyhlášky o 10 %, takže celkově činní 25 %. S ohledem na závěry zmíněného posudku OSSZ vydala žalovaná dne 2. 4. 2014 podle § 56 odst. 1 písm. a) zákona o důchodovém pojištění rozhodnutí, kterým žalobkyni od 18. 5. 2014 odňala invalidní důchod s odůvodněním, že dle posudku OSSZ již není invalidní.

Proti uvedenému rozhodnutí se žalobkyně bránila námitkami, nesouhlasila se závěry posudku a namítala, že z lékařských zpráv vyplývá, že některá postižení jsou trvalá a na tyto nebyl brán zřetel. V řízení o námitkách nechala žalovaná vypracovat posudek lékařské posudkové služby. Lékařská posudková služba žalované dospěla v posudku ze dne 3. 7. 2014 ke shodnému závěru o míře poklesu pracovní schopnosti žalobkyně 25 %, ovšem zdravotní postižení posoudila dle kap. XV., odd. A, položka 7b) Přílohy č. 1 vyhlášky č. 359/2009 Sb., a to při spodní hranici vzhledem k dříve stanovené rozvaze 25 %. Protože se jedná o funkční poruchy po polytraumatu, byly zhodnoceny všechny komplikace souhrnně na rozdíl od posudku OSSZ. Z tohoto lékařského posudku potom žalovaná vyšla při vydání žalobou napadeného rozhodnutí, kterým námitky žalobkyně podle § 90 odst. 5 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu, zamítla a rozhodnutí vydané v I. stupni řízení potvrdila. V odůvodnění žalovaná uvedla, že po přezkoumání zdravotního stavu žalobkyně zjistila, že se u ní již nejedná o invaliditu, neboť její pracovní schopnost nepoklesla více než o 35 %, ale pouze o 25 %. Žalovaná citovala závěry z posudku ze dne 3. 7. 2014, uvedla, že s ohledem na to, že se jedná o funkční poruchy po polytraumatu, kdy bylo možné každé postižení hodnotit samostatně, byly nakonec komplikace zhodnoceny na rozdíl od I. instance souhrnně,

kdy stav žalobkyně je na rozhraní lehké a středně těžké poruchy. K současně probíhající rekonvalescenci, kdy zdravotní stav byl stabilizovaný, bylo postižení hodnoceno dle kap. XV., odd. A, položka 7b) přílohy cit. vyhlášky, jako středně těžká funkční porucha a byla zvolena spodní hranice míry poklesu pracovní schopnosti 25 %. Žalovaná uzavřela, že byly splněny zákonné podmínky dle § 56 odst. 1 písm. a) zákona o důchodovém pojištění pro odnětí důchodu od následujícího dne po dni, jímž uplynulo období, za které byl důchod vyplacen.

Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí a řízení, které jeho vydání předcházelo, v řízení dle části třetí, hlavy druhé, dílu prvního zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), v rozsahu a z hlediska uplatněných žalobních bodů, které se týkaly posudkových závěrů o změně stupně invalidity, přitom byl soud vázán skutkovým i právním stavem v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1, odst. 2 s. ř. s.). Po provedeném řízení dospěl soud k závěru, že žaloba je důvodná.

Předmětem soudního přezkumu bylo rozhodnutí žalované o odejmutí invalidního důchodu podle § 56 odst. 1 písm. a) zákona o důchodovém pojištění ve spojení s § 39 odst. 1 citovaného zákona. Podle § 39 odst. 1 citovaného zákona je pojištěnec invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nastal pokles jeho pracovní schopnosti nejméně o 35 %. Podle § 39 odst. 2 citovaného zákona, jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla a) nejméně o 35 %, avšak nejvíce o 49 %, jedná se o invaliditu I. stupně, b) nejméně o 50 %, avšak nejvíce o 69 %, jedná se o invaliditu II. stupně, c) nejméně o 70 % jedná se o invaliditu III. stupně. Způsob posouzení pracovní schopnosti obsahuje § 39 odst. 3 až 8 zákona o důchodovém pojištění a prováděcí vyhláška č. 359/2009 Sb. Pokud se změní skutečnosti rozhodné pro výši důchodu nebo pro nárok na jeho výplatu, je zde dán důvod pro změnu rozhodnutí o důchodu. Pokud již není pojištěnec invalidní, jeho nárok na důchod zaniká, důchod se odejme podle § 56 odst. 1 písm. a) zákona o důchodovém pojištění.

Protože se žalobní námitky soustředily do správního zjištění stupně invalidity, doplnil soud posouzení zdravotního stavu žalobkyně posudkem PK MPSV, pracoviště Ústí nad Labem, v souladu s § 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení, dle kterého PK MPSV posuzují zdravotní stav a pracovní schopnost občanů pro účely přezkumného řízení soudního ve věcech důchodového zabezpečení. Tímto posudku a protokolem o jednání PK MPSV soud provedl důkaz při ústním jednání v souladu s § 77 odst. 1 s. ř. s.

Z protokolu o jednání PK MPSV ze dne 10. 12. 2014 vyplynulo, že PK MPSV jednala za účasti odborného lékaře z oboru ortopedie, za přítomnosti žalobkyně, která byla tímto odborným lékařem vyšetřena a vyjadřovala se ke svým subjektivním zdravotním potížím. V posudku ze dne 10. 12. 2014 dospěla MPSV k závěru, že k datu vydání napadeného rozhodnutí se u žalobkyně jednalo o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, kdy došlo k poklesu pracovní schopnosti nejméně o 35 %, ne však více než o 49 %, proto šlo k datu vydání napadeného rozhodnutí o invaliditu I. stupně podle § 39 odst. 2 písm. a) zákona o důchodovém pojištění. Jako rozhodující příčina s nejvýznamnějším dopadem na zdravotní stav žalobkyně byla hodnocena posttraumatická artróza obou kolenních kloubů těžší vpravo s nestabilitou obou kolenních kloubů, lehkou vpravo a těžší vlevo, středně těžká porucha

hybnosti kolenních kloubů, kdy dominuje postižení levé dolní končetiny. Zdravotní postižení bylo hodnoceno dle kap. XV., odd. B, pol. 13b) Přílohy č. 1 vyhlášky č. 359/2009 Sb., jako středně těžké postižení. Zvolena byla horní hranice rozmezí 35 %, což PK MPSV považovala za dostatečné zhodnocení postižení nejen levé dolní končetiny, ale i pravé, a páteře, a proto neshledala důvod ke zvýšení hodnocení dle § 3 cit. vyhlášky.

S posudkovými závěry PK MPSV se žalobkyně ztotožnila, žalovaná proti provedenému dokazování výhrada nevznela.

Provedený důkaz posudkem PK MPSV byl soudem zhodnocen dle § 77 odst. 2 s. ř. s. Při hodnocení posudku PK MPSV soud zjišťuje, zda byla během posudkového řízení dodržena příslušná zákonná ustanovení upravující činnost PK MPSV a náležitosti posudku, posudek hodnotí z hlediska jeho úplnosti, celistvosti a přesvědčivosti. Pokud soud neshledá žádné skutečnosti posudkový závěr zpochybňující, respektuje jeho závěr o hodnotě poklesu pracovní schopnosti, neboť sám nedisponuje pravomocí hodnotit zdravotní stav. V souzeném případě soud neshledal nedostatky posudku a posudek považoval za úplný a přesvědčivý.

Z protokolu o jednání a posudku vyplývá, že PK MPSV vypracovala posudek v řádném složení, za účasti odborného lékaře z oboru ortopedie, takže onemocnění končetin žalobkyně mohlo být řádně zhodnoceno dle posudkových kritérií. Žalobkyně byla navíc při jednání PK MPSV přímo znovu vyšetřena odborným lékařem z oboru ortopedie. PK MPSV měla dostatek odborných podkladů založených v posudkové dokumentaci, rovněž řadu lékařských odborných zpráv, které žalobkyně přiložila k žalobě. PK MPSV uvedla, které považuje za zvláště důležité, a závěry z nich jednotlivě citovala a následně hodnotila. Posudek obsahuje určení rozhodující příčiny dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobkyně dle § 2 vyhlášky č. 359/2009 Sb., a to ve shodě s posudkem vypracovaným OSSZ, tedy dle kap. XV., odd. B, který zahrnuje postižení končetin. PK MPSV odůvodnila, proč nelze onemocnění žalobkyně hodnotit dle odd. A, položky 7, též kapitoly, jak to bylo uvedeno v posudku ze dne 3. 7. 2014, PK MPSV výslovně uvedla, že se nejedná o postižení hlavy a hrudníku. PK MPSV též uvedla, že za rozhodující příčinu s nejvýznamnějším dopadem ze všech poúrazových postižení žalobkyně považuje po traumatickou artrózu obou kolenních kloubů těžší vpravo s nestabilitou obou kolenních kloubů, lehkou vpravo a těžší vlevo, středně těžkou poruchu hybnosti kolenních kloubů, kdy dominuje postižení levé dolní končetiny, na které je stav po mnohočetných zlomeninách pánevního prstence, a levá dolní končetina je celkově slabší ve stehně i v bérce, což bylo potvrzeno přímo měřením PK MPSV, levý kolenní kloub je postižen poúrazovou artrózou lehčího stupně, zmíněny byly projevy defektů měkkých tkání a lehké parézy n. peroneus v kombinaci s omezením hybnosti v hlezenním kloubu po zlomenině. Dále byl hodnocen stav pravé dolní končetiny po zlomenině stehenních kostí se zhojenou peroperační frakturou po vyjmutí kovů s pokročilou poúrazovou gonartrosou s minimální nestabilitou a dobře zachycenou hybností. Stav byl hodnocen jako středně těžké postižení dle písm. b) dané položky. PK MPSV zároveň odůvodnila, že se nejedná o těžké funkční postižení ani těžké deformity dle písm. c) též položky. PK MPSV dále zdůvodnila, proč přihlédla i ke zprávám z doby po vydání napadeného rozhodnutí s ohledem na to, že tyto nálezy dokumentují poslední operační zásah a hodnotí výsledný stav, který lze předpokládat do budoucna. PK MPSV řádně odůvodnila, že zvolená míra poklesu pracovní schopnosti 35 % na horní hranici dle vyhlášky dostatečně zhodnocuje postižení nejen levé dolní končetiny, ale i končetiny pravé, a též postižení páteře. Ke zvýšení dle § 3 citované vyhlášky proto PK MPSV neshledala objektivní důvody,

vyplývající ze zdravotního stavu žalobkyně či její pracovní anamnézy. Soud nenalezl důvody posudek PK MPSV zpochybňující a dospěl k závěru, že vypracovaný posudek PK MPSV ze dne 10. 12. 2014 vyvrací závěry žalované o zlepšení zdravotního stavu žalobkyně, který by vedl k zániku invalidity, a proto nároku na invalidní důchod.

Soud tedy shrnuje, že v projednávaném případě byl zákonným způsobem zjištěn pokles pracovní schopnosti žalobce nejméně o 35 % k datu vydání napadeného rozhodnutí a pokud žalovaná vycházela z posudku OSSZ a následně posudku vlastní lékařské posudkové služby, které dospěly k nesprávnému závěru o poklesu pracovní schopnosti žalobkyně jen o 25 %, vycházela z nesprávně zjištěného skutkového stavu.

Soud z uvedených důvodů napadené rozhodnutí žalované zrušil pro vady řízení podle § 76 odst. 1 písm. b) ve spojení s § 78 odst. 1a věc vrátil žalované k dalšímu řízení v souladu s § 78 odst. 4 s. ř. s. Podle § 78 odst. 5 s. ř. s. platí, že pokud soud zruší rozhodnutí správního orgánu, je správní orgán v dalším řízení vázán vysloveným právním názorem soudu. Bude proto na žalované, aby ve věci znovu rozhodla, přičemž bude vycházet z toho, že žalobkyně byla k datu vydání napadeného rozhodnutí nadále invalidní, a to pro invaliditu I. stupně ve smyslu § 39 odst. 2 písm. a) zákona o důchodovém pojištění.

O nákladech řízení soud rozhodoval podle § 60 odst. 1 věta první s. ř. s., podle něhož se náhrada nákladů řízení přizná tomu účastníku, který měl ve věci úspěch, proti neúspěšnému účastníku. V řízení byla se svou žalobou úspěšná žalobkyně, ta však nakonec náhradu nákladů nežádala, soud proto vyslovil, že žádný z účastníků nemá na náhradu nákladů řízení právo.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat **kasační stížnost** ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Liberci dne 29. ledna 2015.

Mgr. Lucie Trejbalová,
samosoudkyně